

Gården ses 1512 at tilhøre Siger Lauritsen, der s.å. havde overtaget den efter en Ormand, eventuelt ved at ægte dennes enke. Ifølge en dom i 1559 fremgik det, at han havde haft flere adkomstbreve på gården, men at disse var ham frakommen, hvor han havde lyst efter dem inden tinge. Samme år fratrådte han som borgmester og er at have beklædt embedet siden 1523.

Den følgende ejer var Peder Pedersen, der var født påskentat 1517, og som omkring 1544 blev gift med borgmester Siger (Sivert) Lauritsens datter, Bodil Sigersdatter. Hun døde 20/3 1560 efter at have født ham tre sønner: Laurits, Siger, Peder, og tre døtre: Bodil, Karine, Anne og Marine.

Peder Pedersens anden hustru var Alhed Poulsdatter, der var datter af kgl. møntmester Poul Fectel i København. I ægteskabet var seks sønner: Poul, Simen, Diderich Laurits, Rasmus og David, samt to døtre: Bodil og Anne.

Peder Pedersen, som var borgmester fra 1576-95, opnåede i kraft af sin stilling sit privilegium til at handle en betydelig formue. En stor del skænkede han til lærrende formål, bl.a. lod han ca. 1592 bygge et kapel (kirke) på Klosterkirtegården som erstatning for den kirke, byens fattige havde mistet ved Gråbrødre-klosterets nedleggelse. Han betingede sig dog, at hans arvinger "Arvinger efter vinger", såfremt de ønskede det, altid skulle have deres frie begravelse og leje af østen i samme kapel overalt fra døren og prædikestolen ind til den øverste væg. Det hedder endvidere i fundatsen: "Men hvilke, som er begærende deres Leje af vesten derfra, de skulde derom handle med Kirkeværgen af Kjøge Byes Sogne - kirke".

Peder Kræmmer, som han kaldtes, døde 13. marts 1595 og blev begravet i kirken. Hustruen ses at have siddet i uskiftet bo til sin død 28/8 1601. Sønnen Rasmus Pedersen, som overtog gården, fik allerede borgerskab 1596 og ses at have været en stor handelsmand, bl.a. handlede han meget med Rostock. Han var gift med Barbra Friisdatter, søsmand Hans Friis og Else Olufsdatters datter.

Handelsmand Rasmus Pedersen døde på gården 5/12 1630 og blev lagt i sin faders grav i kirken. Der findes intet skifte efter ham, men det fremgår af et tingsvidne, at han ved sin død ejede 15 stolestader i Køge kirke. Hustruen ses at have ejet gården til sin død 27/1 1633. Året før havde hun ifølge tingbogen en langvarig slette med sin nabo, Ebbe Sørensen, i nuv. nr. 21, en lille gård, som tidligere havde været i Rasmus Pedersens eje. (Tingbogen 16/7 - 16/8 - 1632)

Ebbe Sørensen havde i 1632 bygget sig en ny våning, som var sat trekvart alen

den nævnte ejer var Peder Pedersen, der var født påskentat 1517, og som o
1544 blev gift med borgmester Siger (Sivert) Lauritsens datter, Bodil Sigersda
Hun døde 20/3 1560 efter at have født ham tre sønner: Laurits, Siger, Peder, o
fire døtre: Bodil, Karine, Anne og Marine.

○ Peder Pedersens anden hustru var Alhed Poulsdatter, der var datter af kgl.
mester Poul Fectel i København. I ægteskabet var seks sønner: Poul, Simen, Dide
Laurits, Rasmus og David, samt to døtre: Bodil og Anne.

Peder Pedersen, som var borgmester fra 1576-95, opnåede i kraft af sin stil
og sit privilegium til at handle en betydelig formue. En stor del skænkede h
velgørende formål, bl.a. lod han ca. 1592 bygge et kapel (kirke) på Klosterkir
kegården som erstatning for den kirke, byens fattige havde mistet ved Gråbrød
klosterets nedlæggelse. Han betingede sig dog, at hans arvinger "Arvinger ef
Arvinger", såfremt de ønskede det, altid skulle have deres frie begravelse og
sted østen i samme kapel overalt fra døren og prædikestolen ind til den øver
gavl. Det hedder endvidere i fundatsen: "Men hvilke, som er begravendes deres l
sted vesten derfra, de skulde derom handle med Kirkeværgen af Kjøge Byes Sogne
kirke".

Peder Kræmmer, som han kaldtes, døde 16. marts 1595 og blev begravet i Kirke
Hustruen ses at have siddet i uskiftet bo til sin død 28/8 1601. Sønnen Rasmu
Pedersen, som overtog gården, fik allerede borgerskab 1596 og ses at have være
en stor handelsmand, bl.a. handlede han meget med Rostock. Han var gift med Be
bara Friisdatter, rådmand Hans Friis og Else Olufsdatters datter.

Handelsmand Rasmus Pedersen døde på gården 5/12 1630 og blev lagt i sin fæ
grav i kirken. Der findes intet skifte efter ham, men det fremgår af et tingsvi
at han ved sin død ejede 15 stolestæder i Køge kirke. Hustruen ses at have eje
gården til sin død 27/1 1633. Året før havde hun ifølge tingbogen en langvari
skeltrætte med sin nabo, Ebbe Sørensen, i nuv. nr. 21, en lille gård, som tid
ligere havde været i Rasmus Pedersens eje. (Tingbogen 16/7 - 10/9 - 1632)

Ebbe Sørensen havde i 1632 bygget sig en ny våning, som var sat trekvart a
længere ud mod gaden, end hans gamle gavlhus, der stod lige efter Christen Jost
sens hus, "paastod". Der havde været et stykke jord på en ports bredde mellem
Sørensens gamle gavlhus og sal. Ramus Pedersens gavlhus, hvor indkørslen til n
21 havde været. Omtalte jordstykke havde ^{han} udnyttet ved at lade sin våning gå ind
under Rasmus Pedersens "Overhæng".

Ifølge en gammel regel var det tilladt enhver at opføre, hvad han ville, inde for sit hus tagdryp, og da andet stokværk ragede ud over stuen, og taget sprang videre frem, var den indrømmelse ikke ringe. Enken Barbara hævdede derfor, at efter gammel sædvane hørte den del af grunden, som lå under hendes gavlhus, til hendes grund.

Borgmester Enevold Brochmand, enkens svigersøn, der førte sagen for hende, mødte op med flere vidner, hovedsagelig ældre borgere, som havde kendt den gamle borgmestergård i mere end en menneskealder (Christopher Guldsmid i 56 år). De forklarede alle som en, at Barbaras gamle gavlshus altid havde haft sit overhæng og sine vinduer og udsigt ind mod Ebbe Sørensens gavlhus.

Mads Ravn mødte også som vidne og forklarede, at hvor der var gavl imod gavl, byggede naboerne "de næreste de kunde", fordi de derved kom til at eje jorden under overhænget.

Under sagen kom det frem, at Rasmus Pedersen havde lukket sine øjne på gården og om tilhørsforholdet til denne forklarede enken, at den efter vidnesbyrds kendelse "upåklaget og altid roligere havde efterfulgt hende, hendes søl. Husbond og deres Forfædre".

Enevold Brochmand udtalte i retten, at dersom svigermoderens ældgamle bygning havde stået længere, end noget menneske, som nu levede, kunne mindes, da skulle gamle adkonstdokumenter, som var mere end 150 år gamle, fremkomme, såvel om bygningen som om grunden. Næste tingdag blev tre gamle pergamentsbreve fremlagt. De to ældste var på Ebbe Sørensens gård, men deraf fremgik intet, som kunne være sagen behjælpelig.

. var fra 1474

. - - 1487

. - - 1512 og lød på den gård, søl. Rasmus Pedersens hustru og arvinger tilkomte. Men heller ikke det oplyste noget om grunden, men blot at Siger Lauritsen et år havde overtaget gården efter sin formand. Sagen trak ud mere end et halvt år, kom for ved Sjællands landsting og endte igen ved bytinget. Dommen kendes ikke, da landstinget protokoller ikke er bevaret så langt tilbage.

Rasmus Pedersen og Barbara Friisdatter efterlod sig følgende børn:

hans Rasmusdatter, som blev gift med borgmester Christen Caspersen Schøller,

hans søn - - - - - broderen Iver Caspersen Schøller,

hans søn - - - - - borgmester Enevold Rasmussen Brochmand.

hans søn Rasmussen, som overtog gården efter moderen.

Borgmester Enevold Brochmand, enkens svigersøn, der førte sagen for hende op med flere vidner, hovedsagelig ældre borgere, som havde kendt den gamle bormestergård i mere end en menneskealder (Christopher Guldsmid i 53 år). De for-
○ede alle som en, at Barbaras gamle gavlshus altid havde haft sit overhæng sine vinduer og udsigt ind mod Ebbe Sørensens gavlhus.

Mads Ravn mødte også som vidne og forklarede, at hvor der var gavl imod byggede naboerne "de næreste de kunde", fordi de derved kom til at eje jorden der overhænget.

Under sagen kom det frem, at Rasmus Pedersen havde lukket sine øjne på gavl. Og om tilhørsforholdet til denne forklarede enken, at den efter vidnesbyrdsdelse "upåklaget og altid roligen havde efterfulgt hende, hendes sal. Husbør deres Forfædre".

Enevold Brochmand udtalte i retten, at dersom svigermoderens ældgamle bygr-
○ havde stået længere, end noget menneske, som nu levede, kunne mindes, da skulle gamle adkomstdokumenter, som var mere end 150 år gamle, fremkomme, såvel om byningen som om grunden. Næste tingdag blev tre gamle pergamentsbreve fremlagt. De to ældste var på Ebbe Sørensens gård, men deraf fremgik intet, som kunne være sagen behjælpelig.

1. var fra 1474

2. - - 1487

3. - - 1512 og lød på den gård, sal. Rasmus Pedersens hustru og arvinger hørte. Men heller ikke det oplyste noget om grunden, men blot at Siger Laurit det år havde overtaget gården efter sin formand. Sagen trak ud mere end et år, kom for ved Sjællands landsting og endte igen ved bytinget. Dommen kendte ikke, da landstinget protokoller ikke er bevaret så langt tilbage.

Rasmus Pedersen og Barbara Friisdatter efterlod sig følgende børn:

Anne Rasmusdatter, som blev gift med borgmester Christen Caspersen Schøller,

Marine - - - - - broderen Iver Caspersen Schøller,

Margrethe - - - - - borgmester Enevold Rasmussen Brochmand.

Peder Rasmussen, som overtog gården efter moderen.

Foruden hovedgården Vestergade 23-25 ses Peder Rasmussen i fællesskab med svogeren, Christen Caspersen Schøller, at have ejet en stor plads på Torvet (1
25) hvis bygning¹⁾ brændte i 1633. De solgte den i 1637 til skriver Iver Christensen. Christen Caspersen flyttede ned i Vestergade^{18,} hvis anden halvdel var bel-
1) Der lå kun en gård ved brønden.

af skipper Laurits Torstensen. Både denne gård og den afbrændte på Torvet synes at være arvegods efter borgmester Peder Pedersen, men som nu Peder Rasmussen har del i.

Maj 1642 overtog Christen Caspersen Schøller Vestergade 23-25, og Laurits Torstensen bosatte sig i nr. 21. Peder Rasmussen flyttede til Holbæk, hvor han blev rådmand. Det gik ham dårligt, og han vendte hjem i 1656 til Køge som en fattig mand. Året efter døde han, efterladende sig en gæld på et par tusinde rigsdaler. Havde Christen Caspersen ikke lagt ud for begravelsen, var han kommet i jorden på fattigvæsenets regning.

Blandt dem, der havde en del penge til gode, var Iver Caspersen Schøller, der ejede gården nuv. Vestergade 19. Peder Rasmussen havde haft 800 rdl. stående i gården nr. 19. Denne pant overlod han i 1650 til sin søstersøn, professor Rasmus Brochmand i København, der var gift med Mads Ravns datter, Bodil Madsdatter. Hun arvede som bekendt Mads Ravns gård i Brogade, og det var sandsynlig i hendes gård i Vestergade, at de fattige fra Steens boder opholdt sig under Svenske-krigen.

Christen Caspersen Schøller var født i Trondhjem 1609 og søn af Casper Schøller til Gjølmø og Lade (1582-1661). 30/12 1633 trolovedes han til Rasmus Pedersens datter Anne Rasmusdatter, til hvem han viedes i Køge kirke 8/5 1636. Måske var den store brand i 1633 årsag til, at man udsatte brylluppet i så tre år. Han blev rådmand i 1641 og borgmester 1654.

Nabogården mod syd, som havde tilhørt Rasmus Pedersen, tilfaldt ved dennes død Anne Rasmusdatter. Siden 1638 havde den været beboet af handelsmanden Hans Hansen Ravn. Han døde i 1688 og ses ifølge sit skifte at have haft en meget stor handel bønderne i oplandet.

Christen Caspersen handlede i stor stil med Norge, hvorfra han indførte:

Sild, torsk, sej, makrel, trøn, tjære, tørfisk og grandeller.

I sin fødsby, Trondhjem, havde han lært at handle med fisk. Hans erfaring og gode forbindelser på hjemegnen gjorde, at han i flere år indtog en særstilling indenfor denne handel.

Foruden importen af fisk og træ udførte han store partier malt og korn - vare, som for det meste afgik til Norge med de samme galioter, der bragte fisken. Dette var det i fællesskab med broderen, Iver Caspersen. Denne ses til - lige at have haft store leverancer af malt og fisk til flere af de

blev rådmand. Det sik han dårligt, og han vendte hjem i 1638 til Køge som en
tig mand. Året efter døde han, efterladende sig en gæld på et par tusinde
daler. Havde Christen Caspersen ikke lagt ud for begravelsen, var han kommet
jorden på fattigvæsenets regning.

Blandt dem, der havde en del penge til gode, var Iver Caspersen Schøller, (,
ejede gården nuv. Vestergade 12. Peder Rasmussen havde haft 800 kgl. stæen
gården nr. 13. Denne pant overlod han i 1650 til sin søstersøn, professor R
Brochmand i København, der var gift med Mads Ravns datter, Bodil Madsdatter.
arvede som bekendt Mads Ravns gård i Brogade, og det var sandsynlig i hende
gård i Vestergade, at de fattige fra Steens boder opholdt sig under Svensk
krigen.

Christen Caspersen Schøller var født i Trondhjem 1609 og søn af Casper S
ler til Gjølmø og Lade (1582-1661). 30/12 1633 trolovedes han til Rasmus Pec
sens datter Anne Rasmusdatter, til hvem han viledes i Køge kirke 8/5 1636. A
var den store brand i 1633 årsag til, at man udsatte brylluppet i så tre å
blev rådmand i 1641 og borgmester 1654.

Nabogården mod syd, som havde tilhørt Rasmus Pedersen, tilfaldt ved denne
død Anne Rasmusdatter. Siden 1636 havde den været beboet af handelsmanden
Hans Hansen Ravn. Han døde i 1658 og ses ifølge sit skifte at have haft en
meget stor handel bønderne i oplandet.

Christen Caspersen handlede i stor stil med Norge, hvorfra han indførte:
Sild, torsk, sej, makrel, træn, tjære, tørfisk og grandeller.

I sin fødeby, Trondhjem, havde han lært at handle med fisk. Hans erfaring o
de forbindelser på hjemegnen gjorde, at han i flere år indtog en særstil
indenfor denne handel.

Foruden importen af fisk og træ udførte han store partier malt og korn
varer, som for det meste afgik til Norge med de samme galioter, der bragte
fisken. Ofte var det i fællesskab med broderen, Iver Caspersen. Denne ses t
Lige at have haft store leverancer af malt og flæsk til flådens mundering
København. Borgmesteren beskæftigede selv en maltgører blandt sine tjene
stefolk, og man kan tænke sig, at der har været et vist samarbejde mell
ham og broderen ved fremstillingen af malt.

Den store grund bag Borgmestergården blev sikkert udnyttet i fuld udstrækning som oplagsplads. Da Køge museum i 1968 foretog nogle udgravninger på grundet man et stykke nede et gulv med rullesten, hvoraf fremgik, at der engang havde ligget en temmelig stor, næsten firkantet bygning. Længere nede fandt man en lille havn, og ud for F. C. Hansensvej havde der været en skvatmølle. Disse mølle og privat eje blev forbudt i 1643, så man kan forstå, at den var af meget gammel opfindelse. Ifølge et gammelt skøde vedrørende nabogrunden mod syd, dat. 12/2 1588, er der ud for denne grund 245 sjællandske alen mellem Vestergade og åen, hvilke 1 passer helt godt ind i billedet af den fundne havn og skvatmølle.

Køge var ligesom andre købstæder besværet af indkvarterede soldater. En julidag 1585 kom Iver Caspersen vrøvl med en kornet, som var indkvarteret hos ham. Denne kommet hjem ved 10-11 tiden og havde straks krævet øl og lys, hvilket han også hurtigt fik. Det var hjemmebrygget øl, og kornetten larmede derfor højlydt over, at han ikke havde fået rostockerøl.

Iver Caspersen vågnede ved støjen fra kammeret og gik derind kun iført sin bare sorte og nattrøje. Kornetten modtog ham med et par ørefigner, og da han tillige havde trukket sin degen, flygtede Iver ud på gaden, idet han råbte: "Vil I myrde mig?" Iver søgte som naturligt var ind hos sin broder, Christen Caspersen, og med kornetten i hælene på sig fik han lige nået at smutte ind gennem bislaget og lukke den nederste dør. Pigen havde hørt ham råbe, og det var hende, som i hast fik lukket den. Christen Caspersen var også en dag vidne til et overgreb fra de indkvarteredes side. Han stod en dag i sin dør og så fire soldater med vold trænge ind i Christensens hus nede ved volden. Han sendte straks sin tjener hen til kaptajn for at anmelde det skete. (I Resens Atlas findes en tegning af Christen Caspersens dør).

Borgmester Christen Caspersen nævnes ofte i de gamle regnskaber. Da svenskerne i august 1558, måtte han straks ligesom andre borgere afstå visse effekter til fjenden, således: 4½ pund voks til lys, 1 sølvske på 3 lod, 7 egeplanker til oberstners ligkiste, 1 lispd. lys, 1 td. sild, 1 par hvergarns lagner og 1 lispd. blå,uden leverede han en stor del træ. Nabokonen, Hans Ravns enke, kom af med 1 lagen, rejse, 1 pude med vår og 1 lysestage, sikkert ting, som fjenden stod og mangede i øjeblikket. Senere blev fjenden en langt større økonomisk belastning.

Ifølge de leverede dokumenter ses Borgmestergården ikke at have lidt skade under fjendens indtog. Det er derfor sandsynligt, at den havde været en vigtig del af Køges forsvar.

i privat eje blev forbudt i 1643, så man kan forstå, at den var af meget samme
rindelse. Ifølge et gammelt skøde vedrørende nabogrunden mod syd, dat. 12/2 15
var der ud for denne grund 245 sjællandske alen mellem Vestergade og åen, hvil
Øl passer helt godt ind i billedet af den fundne havn og skvatmølle.

Køge var ligesom andre købstæder besværet af indkvarterede soldater. En jul
1645 havde Iver Caspersen vrøvl med en kornet, som var indkvarteret hos ham. De
var kommet hjem ved 10-11 tiden og havde straks krævet øl og lys, hvilket han
hurtigt fik. Det var hjemmebrygget øl, og kornetten lærmede derfor højlydt over
han ikke havde fået rostockerøl.

Iver Caspersen vågnede ved støjen fra kammeret og gik derind kun iført sin
skjorte og nattrøje. Kornetten modtog ham med et par ørefigner, og da han tillig
havde trukket sin degen, flygtede Iver ud på gaden, idet han råbte: "Vil I myrde
Øver søgte som naturligt var ind hos sin broder, Christen Caspersen, og med
netten i hælene på sig fik han lige nået at smutte ind gennem bislåget og lukk
den nederste dør. Pigen havde hørt ham råbe, og det var hende, som i hast fik luk
døren. Christen Caspersen var også en dag vidne til et overgreb fra de indkvar
redes side. Han stod en dag i sin dør og så fire soldater med vold trænge ind i
Peder Christensens hus nede ved volden. Han sendte straks sin tjener hen til ka
nen for at anmelde det skete. (I Resens Atlas findes en tegning af Christen Cas
sens dør).

Borgmester Christen Caspersen nævnes ofte i de gamle regnskaber. Da svensker
kom i august 1658, måtte han straks ligesom andre borgere afstå visse effekter
fjenden, således: $4\frac{1}{2}$ pund voks til lys, 1 sølvske på 3 lod, 7 egeplanker til obe
Banners ligkiste, $\frac{1}{2}$ lispd. lys, 1 td. sild, 1 par hvergarns lagner og 1 lispd. b
desuden leverede han en stor del træ. Nabokonen, Hans Ravns enke, kom af med 1 la
1 drejelsdug, 1 pude med vår og 1 lysestage, sikkert ting, som fjenden stod og
lede i øjeblikket. Senere blev fjenden en langt større økonomisk belastning.

Ifølge de bevarede dokumenter ses borgmestergården ikke at have lidt skade
krigen, derimod stod broderens gård spoleret og øde, og de sidste tre gårde før
gården var helt revet ned. I 1661 gik man i gang med at fjerne volden. En del a
den gik skråt over Christen Caspersens grund nede ved åen.

Iver Caspersen var for længst rejst fra byen og blev siden borgmester i Chr
stianshavn. Allerede i 1663 var broderen i gang med handelen. Ofte var det i fæl

skab med andre borgere, f.eks. indførte Christen Caspersen og skipper Børge Andersen i fællesskab følgende i årene 1663-65:

1150 tdr. sild og torsk,
 178 - sej(torskeart),
 5 - makrel,
 2 skpd. tørfisk.

Samme år udførte de til Norge:

1738 tdr. malt,
 128 - rug,
 36 - ærter,
 12 - havre. Han havde dengang følgende folk i sit brød: 2 karle, 1 malt
 brer, 1 dreng og 2 piger.

Christen Caspersen Schøller, som 2/7 1670 blev assessor i Højesteret, døde 10/2
 1677 under en forretningsrejse til København og begravedes i Vor Frue kirke. Hans
 legeme førtes senere til Køge, hvor begravelsen fandt sted i Sct. Nicolai 24/7
 . å.

I Køge kirke hænger et smukt epitafiemaleri af Christen Caspersen og hans
 ustru, deres to sønner og en datter. På maleriet ses desuden en engel, som bærer
 et barn i sin arm. Måske drejer det sig om det barn, som familien mistede i 1649.
 Ifølge den Schøllerske slægtshistorie efterlod Christen Caspersen sig kun to søn-
 ner. Hans første barn, en datter, som var i pleje hos bedsteforældrene i Norge, druk-
 nede, da hun i en båd var på vej ind til Lade ved Trondhjem. Man kom ud for hårdt
 vejr, og alle i båden druknede, undtagen en mand, men blev fundet.

Efter Christen Caspersen død i 1677 stod den gamle gård i Vestergade ubenyttet -
 et hen. Den tilhørte sønnerne:

Rasmus Christensen Schøller, som nu havde sin egen gård i Nørregade, var født
 i Køge 1639, blev i 1664 gift med Else Eggørs, datter af borgmester Herman Eggørs
 Holbæk. Hun var søster til Casper Eggørs, der ejede Brogade 19.

Rasmus Schøller blev 1671 borgmester i Køge, 1678 vicelandsdommer, 1682 fritaget
 for hvervet som borgmester, og adlet 10/3 1689, 1684 landsdommer og 1685 kancelli-
 rådgiver. Han var i Broderens, Casper Schøllers, hus i København 20/11 1690 og blev bi-
 skop i Køge.

2 skpd. tørfisk.

Samme år udførte de til Norge:

1738 tdr. malt,

○ 128 - rug,

36 - ærter,

12 - havre. Han havde dengang følgende folk i sit brød: 2 karle, 1 m
gører, 1 dreng og 2 piger.

Christen Caspersen Schøller, som 2/7 1670 blev assessor i Højesteret, døde
1677 under en forretningsrejse til København og begravedes i Vor Frue kirke.
legeme førtes senere til Køge, hvor begravelsen fandt sted i Sct. Nicolai 24/
s. å.

I Køge kirke hænger et smukt epitafiemaleri af Christen Caspersen og hans
○ Astru, deres to sønner og en datter. På maleriet ses desuden en engel, som bærer
et barn i sin arm. Måske drejer det sig om det barn, som familien mistede i 1677.
Ifølge den Schøllerske slægtshistorie efterlod Christen Caspersen sig kun to
børn. Hans første barn, en datter, som var i pleje hos bedsteforældrene i Norge
nede, da hun i en båd var på vej ind til Lade ved Trondhjem. Man kom ud for hård
vejr, og alle i båden druknede, undtagen en mand, men blev fundet.

Efter Christen Caspersen død i 1677 stod den gamle gård i Vestergade ubenyttet
tet hen. Den tilhørte sønnerne:

Rasmus Christensen Schøller, som nu havde sin egen gård i Nørregade, var født
○ i Køge 1639, blev i 1664 gift med Else Eggers, datter af borgmester Herman Egge
i Holbæk. Hun var søster til Casper Eggers, der ejede Brogade 19.

Rasmus Schøller blev 1671 borgmester i Køge, 1678 vicelandsdommer, 1682 fritaget
for hvervet som borgmester, og adlet 20/3 1679, 1684 landsdommer og 1685 kance
råd. Han døde i broderens, Casper Schøllers, hus i København 22/11 1690 og blev
sat i Køge.

Broderen, Casper Schøller, var født i Køge 1644 (Vestergade 23-25) og blev 1677
viet i Vor Frue kirke i København til Johanne Thune (adlet i 1678). 1680 købte
han Lellingegård og Spanager og i 1689 Taagerødgaard. Efter faderen og broder
havde han arvet 30 spænd gods i Trondhjem amt. Han solgte det sidste i 1706 og
døde i København 1719. Ved sin død ejede han 1400 tdr. hartkorn. Enken døde 1732.
○ Datteren, Christine Schøller, blev 1694 viet i Lellinge kirke til sin fætter,

ermann Schøller, Rasmus Schøllers søn.

1721(80) solgte arvingerne på Lellingegård Vestergade 21-25 ved auktion til urtegårdsmænd Jørgen Mathiesen Smidt. Ifølge et pantebrev, som køberen udstedte, hedder det om pladsen og en derpå stående bygning, at den var beliggende i Vestergade, sønden gaden, mellem Jens Mortensen Pottemager på den øster side og Iver Sørensen på den vester, "hvilken Plads sal. Christen Caspersen Schøller selv har beboet". Huset stod på den lille grund (nr. 21), og her bosatte urtegårdsmændene sig og benyttede det store vænge som have.

Køge bys bygningers taksation

1700: En stor ubebygget plads, som urtegårdsmænd Jørgen Smidt benytter som have
Vura. 600 rdl.

1742: ses grunden at have samme ejer.

1778: En gadeplads, som tilhører borgmester Rasmussen.

1787 og 1801 ses den store grund stadig at være ubeboet. Den solgte i 1809 af købmand Thomas Pedersen til birkeskriver Mads Stehr for 1250 rdl. Denne solgte i 1823 vænget til justitsråd Wilajelm.

Det beskrives i 1809 således: I længden 240 alen, i bredden mod nord til gade 48 alen og i midten 82 alen, mod syd til åen 125 alen.